

El Banc d'Espanya i els manaies

La nova seu del Banc d'Espanya a Girona és un edifici arquitectònic que es veu. Dins la monotonia urbana de la nostra ciutat, aquest nou edifici destaca, sens dubte, per la seva singularitat. Podríem dir que provoca a l'espectador i fa parlar fins i tot als més escèptics. En el fons hem de reconèixer la seva voluntat de protagonisme urbà i el seu tractament de monumentalisme arquitectònic. Un edifici que hem d'acceptar com un element més del nostre paisatge d'asfalt, fum i fressa. Un edifici que caldria situar-lo en la seva vertadera magnitud i la seva importància, en el cas que la tingui. Un edifici que caldrà anar-lo presentant en societat poc a poc. Un edifici, siguem sincers, que costarà realment de pair.

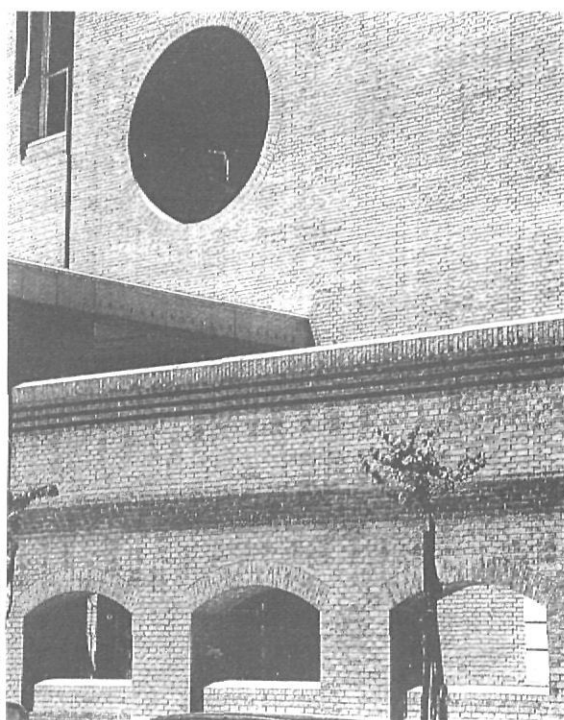
El Banc d'Espanya a Girona, premi FAD 1989

La notícia es produïa el dijous dia 7 de juny amb la concessió, per majoria, del premi FAD d'arquitectura 1989 al nou edifici del Banc d'Espanya a Girona. L'edifici guardonat és obra dels arquitectes barcelonins Lluís Clotet i Ignasi Paricio. El lliurament de guardons es produïa a l'espai escènic del Mercat de les Flors de Barcelona en el més distingit ambient de l'alta cultura catalana. L'entitat organitzadora, formada pel Foment de les Arts Decoratives, presentava de manera il·lustrativa una exposició fotogràfica de detalls de les 29 obres finalistes. L'edifici del Banc d'Espanya a Girona, a més d'obtenir el Gran Premi d'Arquitectura, va ser nomenat també com el millor edifici de nova planta per a ús públic.

Però, com sovint succeeix amb l'arquitectura, altra vegada ens hem quedat entre el goig

col·lectiu de l'aplaudiment més sorollós i el silenci interior davant d'un llenguatge arquitectònic inexplicable per qualsevol ciutadà de carrer i vorera. Per solventar una mica aquest problema caldria dir el següent. L'edifici del nou Banc d'Espanya a Girona juga tres papers fonamentals. En primer lloc podríem parlar de la funció urbana. La seva situació just en un revolt de la Gran Via és, sens dubte, punt de mira en qualsevol direcció. La seva forma circular no és més que un simple joc de ròtula i francisa de fita visual i que ajuda al recorregut vial de la mateixa Gran Via. Talment com si fos la reconstrucció d'un torreó-baluard de la guerra del francès. Podríem parlar també, a més d'aquesta funció de ròtula, de la seva funció de llotja i presidència. Aquest gran contenidor circular se situa davant mateix de la gran Plaça frontal i fins i tot voldrà disputar, sense cap tipus d'acomplexament arquitectònic, el protagonisme de la mateixa església del Mercadal. Un edifici monumental davant d'una plaça monumental. Es sens dubte, una petita catedral. Un edifici-catedral d'acord a la importància actual de la parafernàlia del diner.

En segon lloc podríem fer una lectura arquitectònica del mateix edifici. Explicar i comprendre el llenguatge arquitectònic del Banc d'Espanya a Girona no és fàcil. Podríem dir que és una construcció que utilitza un llenguatge amb paraules d'arrel grega, un llenguatge caracteritzat per la rigorositat de la sintaxi llatina del mateix imperi romà, la perfecció dels mestres d'obres

Joan & Josep Segur

centenaris catalans, l'encant i el misteri de canvi de segle de l'art nouveau i el modernisme, i a tot això només cal afegir-hi el funcionalisme pragmàtic del racionalisme modern. Tot plegat, un còctel de difícil digestió. En definitiva, una arquitectura d'ara que mira eminentment cap a la història. Un edifici format amb l'esperit del millor de la nostra cultura occidental. Un edifici entroncat en la mateixa cultura mediterrània ancestral.

La cultura de la proporció, la monumentalitat enginyeril, la perfecció artesana, el misteri modernista i la funcionalitat actual de fi de segle.

Per últim, caldria simplement cloure aquest comentari delatant la posició de joc arquitectònic i ambigüetat conceptual de l'edifici en molts dels seus punts. Els realitzadors del projecte entren dins la dinàmica del trencament de la rigorositat arquitectònica en els llocs més *problemàtics de l'edifici*.

D'aquesta manera sorgeixen forats d'accés, formes perfectes inacabades, el gran dipòsit contenidor de rajol i formigó coqueteja amb cortinatges gairebé de seda, l'interiorisme és una cascada de materials diferents que dialoguen i conviuen sota un mateix sostre... etc. L'aire de tranquil·litat voleia arreu. És l'esperit tronat de la postmodernitat. Una postmodernitat mesurada i seriosa. Una postmodernitat que fins i tot demana el lent vol d'algun colomí al llarg del gran espai central, que amb el lent fregadís de les seves ales entonés músiques del més enllà. D'un més enllà que encara tenim lluny. D'un més enllà que ens fa

Lluís Clotet i Ignasi Paricio, els arquitectes barcelonins autors de l'obra

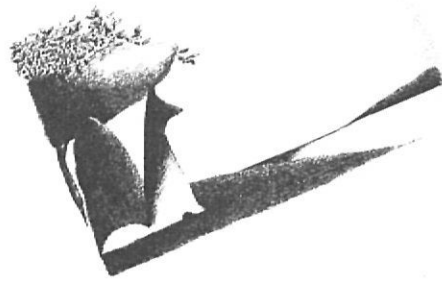
remoure els budells de vertigen vers el que som incapaços d'afrontar i de desxifrar. Desxifrar per donar un pas decisiu cap endavant en la nostra cultura arquitectònica. Per tot això, en la majoria de casos encara ens hem de conformar amb acabar de cremar la flama de la postmodernitat. La postmodernitat de l'avui amb el simple joc de l'ahir.

La nova seu del Banc d'Espanya és, ben segur, un edi-

fici d'arquitectura i teatre. Un edifici de llum i color. Un edifici que passarà a la posteritat. Un edifici per a les millors fotografies urbanes. Un edifici de perfecte marc de fons de representacions triomfals de romans i manaaies. Això sí, amb tota la seriositat del món. Tant se val.

RAMON RIPOLL

QUADERNS DE LA SELVA 2
revista del centre d'estudis selvatans

Quaderns de la Selva

una miscel·lània d'estudis comarcals oberta a totes les disciplines

un recull d'aportacions d'interès permanent sobre La Selva històrica i actual

una eina de divulgació científica al servei d'investigadors, estudiosos, universitaris,... i del públic interessat.

SUBSCRIVIU-VOS-HI!
Adheriu-vos al centre!

CENTRE D'ESTUDIS SELVATANS
Ave Maria, 5 bis - Tel. 842146 17430 SANTA COLOMA DE FARNERS (LA SELVA)

L'AVENÇ Dossier Temes Debat Conversa Miscel·lània Llibres Plecs d'Història Local Història i Societat L'AVENÇ Dossier Temes Debat Conversa Miscel·lània Llibres Plecs d'Història Local Història i Societat L'AVENÇ Dossier Temes Debat Conversa Miscel·lània Llibres Plecs d'Història Local Història i Societat L'AVENÇ Dossier Temes Debat Conversa Miscel·lània Llibres Plecs d'Història Local Història i Societat L'AVENÇ Dossier Temes Debat Conversa Miscel·lània Llibres Plecs d'Història Local Història i Societat L'AVENÇ Dossier Temes Debat Conversa Miscel·lània Llibres Plecs d'Història Local Història i Societat L'AVENÇ Dossier Temes Debat Conversa Miscel·lània Llibres Plecs d'Història Local Història i Societat L'AVENÇ Dossier Temes Debat Conversa Miscel·lània Llibres Plecs d'Història Local Història i Societat L'AVENÇ Dossier Temes Debat Conversa Miscel·lània Llibres Plecs d'Història Local Història i Societat L'AVENÇ Dossier Temes Debat Conversa Miscel·lània Llibres Plecs d'Història Local Història i Societat L'AVENÇ Dossier Temes Debat Conversa Miscel·lània Llibres Plecs d'Història Local Història i Societat L'AVENÇ Dossier Temes Debat Conversa Miscel·lània Llibres Plecs d'Història Local Història i Societat L'AVENÇ Dossier Temes Debat Conversa Miscel·lània Llibres Plecs d'Història Local Història i Societat L'AVENÇ

L'AVENÇ

revista d'Història

SUBSCRIVIU-VOS-HI

11 números l'any per 4.000 ptes. (Descompte als estudiants)

L'AVENÇ, REVISTA D'HISTÒRIA, Consell de Cent, 278, 1r. 2a. 08007 Barcelona. Tel.: 317 08 24. Fax 317 08 93